савол

Оё дуруст аст, ки касе издивоч бикунад, нисфи динашро мукаммал намудааст? Далели он чист?

Чавоби муфассал

Хамду сано барои Аллох.

Суннат бар машру́ияти издивоч далолат мекунад. Издивоч яке аз суннатҳои паёмбарон аст. Инсон ба воситаи издивоч бо тавфиқи Аллоҳ таъоло метавонад бар бисёре аз тамоюлоту одатҳои бад ғалаба кунад. Издивоч беҳтарин васила барои пок нигоҳ доштани чашм (аз нигоҳ ба ҳаром ва номаҳрамон) ва ҳифз намудани шармгоҳ (аз амалҳои фоҳиша) аст, ҳамонтавре ки паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст: «Эй ҷамоати ҷавонон! Ҳар касе аз шумо тавоноии издивоч карданро дорад, пас бояд издивоч намояд, зеро издивоч қавитарин васила барои пок нигоҳ доштани чашму шармгоҳ аст ... ». Муттафақун алайҳ (ривояти Буҳорӣ ва Муслим).

Хоким дар китоби "Мустадрак"-и худ аз Анас ба таври марфуъ ривоят кардааст: «Касе, ки Аллох зани солихаеро насибаш гардонад, ўро бар нисфи динаш ёрй додааст, пас дар нисфи дигар таквои Аллохро пеша бигирад».

Байҳаҳӣ дар китоби "Шуъаб" аз Раҳошӣ бо лафзи зерин ривоят кардааст: **«Ҳар гоҳ банда издивоҷ бикунад, нисфи динро комил намудааст, пас дар нисфи дигар таҳвои Аллоҳро пеша бигирад»**. (Албонӣ дар мавриди ин ду ҳадис дар китоби "Саҳиҳу-т-тарҳиб" (1916) гуфтааст: Ҳасан лиҳайриҳи аст).

Тавфик аз чониби Аллох аст.